

[Socialministeren.]

i andre Lande skønsmæssigt, at Arbejdslønnen udgjorde 2 Milliarder, saa vilde de 165 Mill. Kr., vi ofrer fra Stat og Kommune paa at hjælpe Arbejderklassen — som man populært siger, vi hjælper jo mange andre —, udgøre 8,2 pCt. De 2 Milliarder er 53 pCt. af Nationalindtægten, og ifølge amerikanske og engelske Beregninger skulde Arbejdslønnen til Arbejderne netop andrage ca. 54 pCt. af Produkternes Værdi overhovedet. I hvert Fald skulde Arbejdslønnen her i Landet helt ned paa at udgøre 1,6 Milliarder, eller 43 pCt. fra de nuværende formentlige 53, for at Stats- og Kommuneudgifter til de sociale Formaal kunde komme op blot paa 10 pCt. af Arbejdslønnen.

Da nu Arbejderne i Forvejen betaler ca. 10 pCt. af deres Indkomst i egentlige Skatter — og det kan De se hos Warming i „Danmarks Erhvervs- og Samfundsliv“ pag. 656 —, og da endvidere de 1,6 Milliarder uden Tvivl er for lavt regnet, vil det altsaa sige, at de danske Arbejdere i Øjeblikket betaler mere i Skat, end den samlede Sociallovgivning koster det offentlige, og det er jo ganske interessant at erfare. Og det er heller ikke kedeligt at oplyse yderligere, at Forbrugsafgifterne allerede i 1929—30 har beløbet sig til 224,5 Mill. Kr., altsaa netop ogsaa det samlede Beløb for den danske Sociallovgivning.

Jeg synes, disse Tal er ganske interessante, og det undrer mig, at jeg aldrig ser dem nogen Steder i Pressen, som ellers interesserer sig saa meget for disse Forhold.

Jeg har vist, at Socialudgifterne ikke har truet Opsparingen eller Erhvervslevet, at de har uimodsigelig medført store Fordele for Samfundet baade direkte og indirekte, ikke alene for Arbejderklassen, men for os alle. Jeg har endvidere vist, hvorledes de staar til den samlede Nationalindtægt, og jeg har vist, at Arbejderne selv betaler i Skat lige saa meget, som den samlede Sociallovgivning koster, eller mere, og at Forbrugsbeskatningen er det samme Beløb. Lad mig saa endnu vise, hvad den danske Befolkning, trods dette Skattetryk, alligevel har Raad til at bruge til ren og skær Luksus. Hvorledes staar de 226 Mill. Kr. til vore Luksusudgifter her i Landet?

I et saa skatteforpint Land som Danmark, der kvæles i Skatter, der trykkes i Knæ af blødsøden Humanitet, dér kan vi selvfølgelig kun faa Raad til de nødvendige Levnedsmidler. Ja, lad os en Gang se og begynde med den kære Spiritus, som det nødstedte Fædreland med den udskregne Ædruelighed selvfølgelig kun har Raad til at lugte til. Naa, saa galt er det nu heller ikke. I 1929 havde vi i alt Fald Raad til at skylle for 250 Mill. Kr. overflødige Drikkevarer i os, og de var alle sammen spritholdige, for øvrigt ligeligt fordelt mellem Sprit og stærkt Øl; altsaa mere, end den samlede Sociallovgivning koster Landet, koster Staten, Kommunerne, Arbejdsgivere og Arbejdere tilsammen. Og efter Bryggeriernes sidste Aarsregnskab at dømme synes Ædrueligheden ikke i 1930 at være avanceret med Stormskridt.

Det maa jo omtrent være oplagt for enhver Skatteborger, hvis han ikke er ædru, at dette Land maa gaa til Grunde, hvis vi lader de offentlige Udgifter til Børn, syge, Invalidere og gamle samt til arbejdsløse stige med 13 Mill. Kr., altsaa med ikke mindre end 5—6 pCt. af Drikkerregningen. Hvilken blødsøden Humanitet! Hvilken uøkonomisk Anvendelse af Befolkningens surt fortjente og til Spiritus for en stor Del bestemte Indkomster!

Eller lad os se paa det øvrige Luksusforbrug. Hvad først særlig de yndede Giftstoffer angaar, anvender vi til Kaffe ikke mindre end 85—90 Mill. Kr. om Aaret, til Te 5 Mill. Kr. og til Tobaksvarer en Smaapenge som 141 Mill. Kr. Hertil kommer Motorkøretøjer til personligt Brug, 14 461 Stykker paa et Aar, lavt regnet, og stigende næsten hurtigere end Paakørslerne, ca. 50 Mill. Kr., Benzint og lignende til Personvogne alene ca. 10—15 Mill. Kr.; til Forlystelser, udregnet paa Grundlag af Forlystelsesskatten, ca. 30 Mill. Kr.; Restaurationsomsætning, med Spiritusafgift o. s. v. trukket fra, ca. 70 Mill. Kr.

Hertil kommer forskellige andre Luksusvarer, blandt hvilke særlig skal nævnes Silkestømper, Silkevarer, en Nettoimport paa 23 Mill. Kr., plus Told 7 Mill. Kr., og Silketrikotageproduktionen 9 Mill. Kr., i alt 39 Mill. Kr. Endnu burde man medtage adskillige andre Ting som Smykker, Tæpper, dyre Boliger o. s. v.; Forbruget af disse